

הישיבה השלוש-מאות-ושתיים-עשרה של הכנסת השישית

יום שלישי, כ"ז תמוז תשכ"ח (23 יולי 1968)
ירושלים, הכנסת, שעה 16.05

א. הודעת שר התחבורה על הטיפת מטוס „אל על“

קיבלתי ידיעה שבעוד כשעה יעזבו האזרחים האיטלקיים את אלג'יריה.

לפני שעה קלה הודיעו סוכנות ידיעות חשובות מאלג'יריה, כי השלטונות שם עומדים לשחרר את כל נוסעי המטוס, בכללם 12 האזרחים הישראליים שביניהם. אך אין לנו ידיעות לגבי המטוס וצוותו.

ממשלת ישראל רואה מעשה זה של פיראטיות באוויר בחומרה רבה ביותר, והיא עוקבת בעירנות אחרי ידיעות נוספות הנוגעות לגורל המטוס, הנוסעים והצוות, וכן אחר הפעולות השונות המכוונות להחזיר את המטוס על נוסעיו וצוותו לארץ. בשעה זו לא אוכל למסור יותר מכה ברצון אביא לפני הכנסת אינפורמציה נוספת, לכשתגיע לידינו.

עלי להטעים לפני הכנסת, כי חברת „אל על“, במגע עם הגורמים המוגעים בדבר, נוקטת כל האמצעים בטחון מתאימים, ואף הגבירה לאחזנה, מטעמים מזבזבים, את אמצעי הבטחון. אמצעים אלה לא מצוידים לצעירי, הפמיית המטוס מיעדו במקרה זה, וסיבות הדבר – אני מאמין – יתבררו מאוחר יותר, באופן יסודי ואפשר לנו הפקת לקחים מתאימים לגבי העתיד.

אני רוצה להביע את תקוותי, כי פעולותינו ישאו פרי, כי ממשלת אלג'יריה תסבד את המישפט הבין-לאומי, ובפרט את התחייבותיה הבין-לאומיות בתחום התעופה האזרחית. במטוס נמצאו אנשי צוות ונוסעים, ומוכן הדבר כי משפחותיהם חרות לשלום, כפי שכולנו דואגים להם. רוצים אנו לקוות כי ממשלת אלג'יריה תצא ידי חובתה לחוק המסדר הבין-לאומיים, הנוגעים לקשרי האוויר, ותשחרר ללא עיכוב את המטוס, על נוסעיו ועל צוותו.

אריה בן-אליעזר (גח"ל):

האם הממשלה מסכימה לדיון על הודעה זו?

שר-התחבורה מ. כרמל:

הממשלה מסכימה לדיון. אולם אני מציע שהדיון יערך בשבוע הבא, הואיל ואני חושש שדיון בשלב זה לא יועיל לעניין, הוא אפילו עלול להזיק.

היו"ר ט. סנהדראי:

תודה רבה לשר התחבורה. אני מבינה שברגע שתהיה אינפורמציה נוספת, אפשר יהיה לקיים את הדיון.

היו"ר ט. סנהדראי:

אני מתכבדת לפתוח את ישיבת הכנסת. רשות הדיבור לשר התחבורה, להודעה.

שר-התחבורה מ. כרמל:

כבוד הישיבת-ראש, כנסת נכבדה. עלי למסור לכנסת, בצער, כי מטוס „אל על“, בווינג 707, שאות הקריאה שלו הוא 4X ATA, ואשר היה הלילה בטיסה מסחרית רגילה בדרך לארץ, אולץ לנחות על אדמת אל-ג'יריה. מטוס החברה, בטיסה מספר 426, המריא אמש ב-22.31 מדומא בדרך ללוד. זמן הנחיתה המשוער של המטוס בלוד היה ישעה 01.18 הבוקר. אחרי המראתו, בשעה 23.07, קלט נמל-התעופה של רומא הודעה כי המטוס, שהיה אז בגובה של 33 אלף רגל, שינה את נתיבו בכיוון לאלג'יריה וינחת שם בשעה 00.35 לפנות בוקר. לפי ידיעה מן המטוס, שנקלטה ברומא מאוחר יותר, אמנם נחת המטוס באלג'יריה.

במטוס היו 38 נוסעים, ביניהם קבוצה של 7 אנשי כמורה נוצריים ו-10 אנשי צוות. במקומו של הקברניט עמד אברנבל.

מיד עם הגיע הידיעה ננקטה שורת פעולות בין-לאומיות כדי להבטיח את שחרורו של המטוס, על נוסעיו וצוותו, ועד אז – להבטיח יחס גאות לאנשים שאולצו לנחות על כורחם שלא ביעד שאליו התכוונו.

ממשלת ישראל פנתה למזכיר האומות המאוחדות בבקשה כי יושיט שירותיו הטובים לשחרור מידי על המטוס ונוסעיו. כן פנתה הממשלה אל I.C.A.O., הארגון העולמי לתעופה אזרחית, בתביעה כי יעשה לשחרור המטוס ואנשיו, וכי יישלח ללא שהיות שליח מיוחד לאלג'יריה כדי לטפל בדבר.

שגריר ישראל ברומא פנה בשם ממשלת ישראל לממשלת איטליה, המקיימת קשרי ידידות עם אלג'יריה וישראל, בבקשה שפציגיה יטפלו במקום בכל הנוגע לשחרור המטוס ואנשיו, וכן לדאוג לאנשי המטוס המצויים עתה בארץ זו.

ממשלת אלג'יריה הודתה היום כי המטוס, שאולץ אמש לשנות את נתיבו, אמנם נחת באלג'יריה, בשדה-התעופה „מיון בלאנש“, בסמוך לעיר אלג'יר. כן הודיעה ממשלת אלג'יריה, כי המטוס, על צוותו ונוסעיו, נמצא אים תחת משמר בשדה-התעופה, וכי תשעת האזרחים האיטלקיים, שהיו במטוס, חופשיים לנפשם. ברגע זה